

Protokoll, hållet vid
Lundwalls Skolläraaförenings
sammautträde den 30 oktober
ber 1885

Värvarende voro: Herrar Vinberg, Palmqvist, Nyström,
Boström, Stenlund och Bucht samt Wallin och Sundell.
Fruar Hageltorn, Hall, Lindgren och Lundgren.
Frökarna Hasselhubn, Boström, Lindgren, Nordberg,
Hultman, Edvall, Lundström, Grannström, Hamrin
och Orufeldt.

Efter ett mötet af ordföranden öppnats med bön
och välkomsthelsning, gaf fröken Hasselhubn lek-
tion i äskådningsundervisning. (Örnen).

Två undervisare vid nästa möte utsågs fröken
Lindgren.

Föregående mötes protokoll upplästes och
godkändes.

På Herr Nyströms förslag, i hvilket Ordföranden
Herrar Palmqvist och Stenlund instämde, företogs
till behandling frågan: Hur bör den första ä-
skådningsundervisningen lämpligast bedrivas
i småskolan?

Fröken Hasselhubn framhöll att man vid
äskådningsundervisning alltid bör utgå från en
plansch, att barnen först böra lära sig uppfatta
alla föremål i skolan och sedan de utom sko-
lan vara, hvarvid man beträffande djuren
först talade om husdjur, derefter om däggdjur
samt sedan om fåglar. Efter det djuren blifvit
genomgångna, talas om växterna. Planen
vid undervisningen bör vara: inledning, ut-
veckling, afslutning. Vid förhöret utfrågas det
omtalade djurets utseende, lefnadsätt, huru-
dant bo det tillredes åt sig, dess vistelseort m.
m. Äskådningsundervisningen i småskolan
skall vara ett samtal mellan lärarinnan och
barnen. Äskådningsundervisning utau föremål

är ej möjlig.

Herr Nyström trodde att åskådningsundervisning
en bör bedrivas på samma sätt i både små- och folk-
skola. Anförde Kellers ord: "Låt barnen titet i sänder,
så att de uppfatta det och hafva det i en viss ord-
ning." viljande dermed fästa uppmärksamheten på att
man ej bör genomgå med barnen för mycket på en gång.

Herr Wallin ansåg som särdeles viktigt att några
skilja mellan åskådnings- och åskådlig undervisning
tönde de närvarande ej hafva denna sak fullt klar
för sig. Lade att den förre tillhörde småskolan och vore
alldeles nödvändig vid den första undervisningen.
Den senare tillhörde desamma folkskolan.

Vid åskådningsundervisningen bör man, innan man
börjar, hafva gjort en disposition öfver ämnet och sedan
strängt följa den. Barnen bör tala mycket, lärarin-
nan desamma litet. Först redogör lärarinnan för en
sak i sänder på plauschen, derefter få barnen redogö-
ra för det samma och slutligen göres en sammansatt-
ning af det hela. Åskådningsundervisningen bör öfvas
mycket i småskolans lägsta klasser, mindre desamma
i de öfre klasserna. Talaren ansåg att förhörande
af det genomgånga ej bör ega rum.

Herr Hasselström sade sig, rörande förhö-
randet, vore af alldeles matsatt ämigt med öfre före-
gående talaren. Ansåg det vara alldeles nödvändigt
att förhöra, för att påminna barnen om det ge-
nomgånga. Lade sig ej kunna föreläsa att de små-
barnen tillhållas att svara i fullständiga sätter,
vilket Herr Wallin yrkat. Framhöll att man
bör utgå från de små delarne till det hela.

Herr Stenlund ansåg det vara möjligt låta
barnen att svara i fullständiga sätter, ehuru
det dertill fordrades mycket arbete af lära-
rinnan eller läraren.

Herr Wallin instände här.

Herr Palmgren ansåg att förhör bör före-
komma för att uttröna hvad barnen skinnas

af det ^{vid} förra lektionen genomgånga. Trådde dock
att detta förhör ej behöfde vara så vidlyftigt.

Herr Wallin upplyste att han mening ej var
att alldeles förbigå en förut hålles lektion, utan
påminna sig den, för så man öfvergick till en ny
lektion, men vilje ej kalla det förhör.

Herr Palmqvist sade att det var detta på-
minnande han ansåg nödvändigt, vare sig man velle
kalle det återblick eller förhör. Hufvudsaken vid
detta påminnande vore att utröna, hvad barnen
haft för nytta af den förra lektionen.
Härmed var diskussionen ^{stut} och så intet
vidare förekom afslöts mötet.

Emil Bucht
Sekreterare